

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Sžp/3/2013
Identifikačné číslo spisu:	8012200283
Dátum vydania rozhodnutia:	17.10.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Ida Hanzelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:8012200283.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a z členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci žalobcu: BUKOCEL, a.s., so sídlom Hencovská 2073, Hencovce, IČO: 36 445 461, zastúpeného: JUDr. Slavomírom Kučmášom, advokátom so sídlom Plynárenská 1, Michalovce, proti žalovanému: Obvodný úrad životného prostredia v Prešove, so sídlom Námestie mieru 2, Prešov, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2012/405-1412 zo dňa 20. februára 2012, na odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu Krajského súdu v Prešove č. k. 2S/17/2012-37 zo dňa 19. apríla 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 2S/17/2012-37 zo dňa 19. apríla 2013 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozhodnutím Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) zamietol žalobu proti rozhodnutiu žalovaného č. 2012/405 - 1412 zo dňa 20. februára 2012, ktorým žalovaný zmenil rozhodnutie Obvodného úradu životného prostredia vo Vranove nad Topľou č.: 2011/01046-08 Spr. Delikt 5/2011 zo dňa 13. decembra 2011 vo výroku rozhodnutia tak, že za správny delikt v zmysle § 74 ods. 1 písm. k) a l) vodného zákona podľa § 75 ods. 6 vodného zákona uložil žalobcovi pokutu vo výške 6 000,- € (slovom šesťtisíc eur)

Krajský súd vo svojom rozhodnutí vychádzal zo skutkového stavu zisteného prvostupňovým správnym orgánom na úseku štátnej vodnej správy. Na základe výzvy Krajského úradu životného prostredia v Prešove, ktorý vykonal ako príslušný orgán dňa 22. júna 2011 štátny vodoochranný dozor a technicko-bezpečnostný dozor v súlade s § 66 zákona č. 364/2004 Z.z. o vodách a o zmenách zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „Vodný zákon“) v spoločnosti BUKOCEL, a.s. Hencovce, pričom vykonanou kontrolou u kontrolovaného subjektu boli zistené porušenia správnych predpisov na úseku štátnej vodnej správy, následne Obvodný úrad životného prostredia vo Vranove nad Topľou (ďalej len ako „prvostupňový správny orgán“) ako príslušný správny orgán uložil za správne delikty spoločnosti BUKOCEL, a.s. Hencovce pokutu vo

výške 6 000 € za porušenia ustanovení vodného zákona. Žalovaný, ako odvolací orgán sa stotožnil so skutkovým stavom uvedeným v prvostupňovom rozhodnutí, zmenil však jeho výrokovú časť spresnením hmotnoprávneho predpisu, podľa ktorého bola pokuta uložená.

Krajský súd sa stotožnil s názorom žalovaného, že správny orgán prvého stupňa pri rozhodovaní o uložení pokuty postupoval v súlade s ustanoveniami Vodného zákona ako aj v súlade s zákonom č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) a rozhodol vo veci uloženia pokuty za správny delikt správne a zákonne. Krajský súd sa vo svojom rozhodnutí vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu a dospel k záveru, že nie je daný dôvod na zrušenie rozhodnutia žalovaného.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca odvolanie, v ktorom žiadal rozsudok krajského súdu zmeniť a zrušiť rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie. Súčasne si žalobca uplatnil právo na náhradu trov konania. V dôvodoch odvolania žalobca zopakoval dôvody žaloby.

Žalovaný žiadal prvostupňový rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd, ako súd odvolací, po preskúmaní napadnutého rozsudku v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) jednomyseľne dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nie je dôvodné vyhovieť. Najvyšší súd preto rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny (§ 219 ods. 1 a 2 v spojení s § 250ja ods. 3 vetou druhou O.s.p.) rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil na mieste a v čase oznámenom na úradnej tabuli najvyššieho súdu a na jeho internetovej stránke www.nsud.sk najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 3 O.s.p.).

Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením rozsudku krajského súdu, ktoré si osvojuje ako svoje vlastné tak, ako to uviedol krajský súd na str. 11 - 13 svojho rozsudku. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia v nadväznosti na dôvody odvolania odvolací súd uvádza nasledovné :

Súd považuje postup krajského súdu v tom, že pri svojom rozhodnutí vychádzal zo skutkového stavu zisteného prvostupňovým orgánom za správny a v súlade s § 250i ods. 1 OSP, nakoľko úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahradzovať činnosť správnych orgánov pri zisťovaní skutkového stavu, ale preskúmať zákonnosť ich rozhodnutia. Vo veci nebol dôvod postupovať podľa § 250i ods. 2 OSP, pretože žalobca nenamietal skutkové zistenia štátneho dozoru.

Podľa žalobcu bola v správnom konaní porušená zásada dvojinstančnosti a to tým, že prvostupňový správny orgán vydal rozhodnutie na základe skutkového stavu, ktorý v rámci vykonaného dokazovania, ako to tvrdí žalobca, zistil nadriadený správny orgán.

Zásada dvojinstančnosti sa realizuje prostredníctvom odvolania ako riadneho opravného prostriedku (§ 53 a nasl. Správneho poriadku), pričom jej zmyslom je umožniť, aby nadriadený orgán v systéme orgánov verejnej správy preskúmal zákonnosť rozhodnutia jemu podriadeného orgánu. Prejavom dvojinstančnosti správneho konania je povinnosť odvolacieho orgánu preskúmať napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu, a ak je to nevyhnutné, aj povinnosť doterajšie konanie doplniť, prípadne zistené vady odstrániť (§ 59 ods. 1 Správneho poriadku).

Žalovaný na základe § 66 ods. (1) Vodného zákona je oprávnený na vykonávanie dozoru nad dodržiavaním citovaného zákona. V súlade s týmto žalovaný vykonal dňa 22. júna 2011 štátny vodoochranný dozor a technicko-bezpečnostný dozor, pri ktorom zistil porušenia Vodného zákona. V súlade s § 60 ods. (2) zákona žalovaný však nie je príslušný na prejednávanie správnych deliktov a ukládanie pokút, preto vyzval prvostupňový správny orgán na začatie konania v predmetnej veci. Uvedený postup žalovaného pri výkone dozoru nie je v rozpore so zákonom, a v danom štádiu žalovaný ani nepostupoval ako druhostupňový správny orgán, ale ako orgán, ktorému zákon zveril dozorové právomoci. Uvedený postup preto neodporuje zásade dvojinstančnosti v správnom konaní, pretože správne konanie ešte ani nebolo začaté.

Žalobca namietal aj postup prvostupňového správneho orgánu v tom, že správne konanie nezačalo v

súlade s § 18 ods. 3 Správneho poriadku a tvrdí, že správny orgán neupovedomil účastníkov konania o začatí konania. Uvedená námietka nemá podklad v obsahu spisov. Súčasťou administratívneho spisu doručeného súdu bolo aj „Oznámenie o začatí konania vo veci porušenia zákona č. 364/2004 Z.z.“ zo dňa 03.11.2011, ktoré bolo vydané prvostupňovým správym orgánom. Toto oznámenie bolo doručené žalobcovi dňa 09.11.2011, čo je podložené aj doručenkou poštového doručovateľa o prevzatí písomnosti. Prvostupňový orgán riadne oznámil začatie konania v súlade s § 18 ods. 3 Správneho poriadku a to tým, že žalobcu v oznámení upovedomil a to nasledujúcim spôsobom: „V súlade s § 18 ods. 3 zák. č. 17/1967 Zb. o správnom konaní, Obvodný úrad životného prostredia vo Vranove nad Topľou Vás týmto vyzoomieva o zahájení konania vo veci správneho deliktu...“

V prvostupňovom konaní správny orgán spoľahlivo zistil skutkový stav veci. To, že jedným z podkladov k rozhodnutiu prvostupňového orgánu bol protokol o výsledku kontroly, ktorú vykonal žalovaný ako orgán dozoru a ktorý bol žalobcovi doručený, voči ktorému žalobca mal možnosť vzniesť námietky, nie je porušením zásady materiálnej pravdy a ani zásady dvojínštancnosti. Prvostupňový orgán podľa zápisnice z prejednávania deliktu právnickej osoby z 25.11.2011 za prítomnosti povereného zástupcu žalobcu postupoval taktiež v súlade so zásadou súčinnosti podľa § 3 ods. 2 Správneho poriadku a tiež umožnil žalobcovi vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia v súlade s § 33 ods. 2 podaním písomného stanoviska. Žalobca sa v správnom konaní písomne vyjadril listom z 30.11.2011, keď uviedol svoje stanovisko v troch bodoch. Ani v jednom bode však nenamietal dôvod začatia správneho konania, jeho vyjadrenie má vysvetľujúci charakter. V rozhodnutí z 13.12.2011 - vo výroku - prvostupňový správny orgán uložil pokutu za -

- Nezabezpečenie odborného technicko- bezpečnostného dohľadu nad prevádzkou vodnej stavby odkaliska Ľavobrežný meander (§ 56 ods. 9),
- Prevádzkovanie vodnej stavby „Likvidácia vedľajších vyústi z a.s. Bukocel a zachytávanie ropných látok z BČOV“ bez manipulačného poriadku schváleného orgánom štátnej vodnej správy (§ 57 ods. 1)
- Nepredloženie dokladu o kategorizácii vodnej stavby „Hať na Ondave“(§ 56 ods. 5).

V odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu žalobca vzniesol najmä námietky procesného charakteru, vo všeobecnej podobe tvrdeniami o nedodržíaní procesnoprávných zásad konania (dvojštupňového konania, materiálnej pravdy, zásady zákonnosti). Z hľadiska „hmotnoprávneho“ namietal, že správny orgán nehodnotil všetky dôkazy v súlade so zákonom (jednotlivo a vo všetkých súvislostiach) a nesprávne zhodnotil skutočnosti týkajúce sa odkaliska a vydal arbitrárne rozhodnutie vo veci manipulačného poriadku. Konkrétne vecné dôvody spochybňujúce skutkové vymedzenie správneho deliktu však neuviedol. Z uvedeného dôvodu žalovaný, ani podľa názoru odvolacieho súdu, nepochybil, ak uloženie pokuty po spresnení výroku rozhodnutia v odvolacom konaní odvolanie zamietol

V žalobe proti rozhodnutiu žalovaného žalobca namietal výšku uloženej pokuty, ktorá je podľa neho vzhľadom na dĺžku a závažnosť trvania jednotlivých porušení Vodného zákona neprimeraná. Podľa § 245 ods. 2 OSP súd nie je oprávnený posudzovať účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia, ktoré správny orgán vydal na základe správnej úvahy. Je oprávnený posudzovať iba to, či správny orgán pri aplikovaní správnej úvahy nevybočil zo zákonných medzí a hľadísk. V súlade s § 75 ods. 6 Vodného zákona je možné za delikty spáchané žalobcom uložiť pokutu až do výšky 66 387, 83 €. Pokuta vo výške 6 000 € sa nachádza v zákonom stanovenom rozpätí sankcie, pod hranicou desatiny sadzby a súd má za to, že prvostupňový orgán pri rozhodovaní o výške pokuty nielenže dostatočne prihliadol na všetky okolnosti prípadu, zohľadnil požiadavky, ktoré sú na pokutu kladené. Nejedná sa len o požiadavku represie, ale aj o požiadavku prevencie. Následne vo svojom rozhodnutí náležite zdôvodnil uloženie sankcie v tejto výške.

Odvolací súd potvrdil prvostupňový rozsudok z dôvodu, že jeho výrok je vecne správny, pričom je výsledkom správne zisteného skutkového stavu, správnej aplikácie hmotnoprávnej normy na zistený skutkový stav a súčasne aj vydanie rozhodnutia ako celku je v súlade s ustanoveniami procesného práva.

Náhradu trov odvolacieho konania najvyšší súd v konaní neúspešnému žalobcovi nepriznal podľa § 250k ods. 1 OSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.